

[P. D. Jensen.]

kostning. Mest gaar det under saadanne Forhold ud over de daarligst stillede. Til Gengæld nærer jeg ingen Tvivl om, at naar Lovgivningsmagten og de ledende hver paa sin Plads gør deres Pligt, vil Befolkningen ogsaa være rede til at bringe de nødvendige Ofre. Som det er sagt af flere ærede tidligere Talere, er de Ofre, der maa bringes her i Landet, mindre end dem, der bringes i de fleste andre Lande.

Derfor vil Regeringen, naar der føres en hensynsfuld, men bestemt Politik, vedblivende have Folkets Tillid, og det vil altsaa sige, at hele Folket, eller saa godt som hele Folket, staar Vagt om vort Land i de Trængsels-tider, vi nu gennemlever. Pressen har sit store Ansvar. Beklagelser eller Bebrejdelser til den ene eller den anden Side giver ingen Styrke, nej, Befolkningen skal opmuntres til med Mod og oprejst Pande at møde Vanskelighederne og at overvinde dem. Vi kan være uenige om meget smaat, vi kan have forskellige Meninger om dette eller hint, men vi er enige om det store: Kærlighed til vort Land og vort Folk. Det gælder derfor om ikke at fortabe sig i Smaating, men samles i Enighed for derved at føre vort Land frelst gennem Tidernes store Vanskeligheder.

Christiani: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Udtalelser, der er rettet til mig paa Grund af mine Bemærkninger forleden Dag i dette høje Ting. Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har kritiseret mine Udtalelser om Landbruget og de forskellige Tal, jeg dør fremførte. Det ærede Medlem mener, at jeg er under daarlig Indflydelse af Hovedstadspressen, og at det er dør, jeg har min Visdom fra. Jeg vil dertil gerne bemærke, at jeg læser et Par Hovedstadsblade om Dagen og gør det med meget Udbytte. Jeg læser ogsaa 4 Provsblade, udmærkede Blade, og ogsaa af dem lærer jeg meget, men mit Kendskab til Landbrugets Forhold og Landbrugets Økonomi har jeg ikke gennem nogen af disse Blade. Det har jeg, fordi jeg selv i 25 Aar har drevet praktisk Landbrug og har givet mig ikke saa lidt af med Landbrugsøkonomi, og jeg tror, jeg i saa Henseende tør sætte mine Erfaringer og mine Kundskaber op imod det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrups Udtalelser. Det havde, synes jeg, været mere rigtigt, om det ærede Medlem havde støttet mig i de mange Kriseaar, der gik forud for denne Tid, og som varede i Perioden 1929—39, i hvilken Landbruget var i en overordentlig daarlig

Situation, og hvor Smørprisen var nede i noget saa lavt som 1 Kr. 50 Øre, og i hvilken jeg Gang paa Gang, saavel paa dette Sted som ude omkring, i Skrift og Tale gjorde mig til Talsmand for, at Landbruget skulde støttes, saa det stod paa lignende Fod — i alt Fald ikke alt for urimelig langt derfra — som Landbruget i tilsvarende andre Lande. Det var ikke muligt at finde tilstrækkeligt Gehør herfor, men det havde været mere rimeligt, om det ærede Medlem ved de givne Lejligheder havde taget Anledning til at støtte mig, naar jeg saa stærkt fremhævede Forholdene, netop som de var.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Landbrugets Forhold maa fremstilles i enhver Henseende nøgternt, klart og nøjagtigt saaledes, som de er, og saa er Landbruget sig ogsaa sin Pligt bevidst. Det er en saadan Fremstilling af Landbrugets Forhold, som jeg synes er saa overordentlig vigtig, og som man ogsaa bør vente af alle de ledende Folk inden for Landbruget. Thi naar de taler offentligt om Landbrugets Betingelser, er Meningen jo den, at de netop ønsker at skabe Forstaaelse og Sympati for Landbruget i vide Kredse uden om Landbruget, altsaa ogsaa i de andre Erhverv og i Byerne, og intet kunde være mere ønskeligt og gavnligt for Udviklingen i Fremtiden, end at en saadan gensidig Forstaaelse af Erhvervsvilkaarene blev saa udbredt som muligt.

Derfor er det ogsaa vigtigt, at man netop siger Tingene, som de er, og ikke forsøger at fremstille dem anderledes, end hvad der stemmer med de faktiske Forhold. Jeg synes imidlertid, at man under den vidtløftige Diskussion, der har fundet Sted om Smørprisen, ikke udtaler sig helt i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, naar man bruger saadanne Udtryk som, at Landbruget i Løbet af det sidste Aar har ofret 60 Mill. Kr. paa de øvrige Erhverv ved at levere Smør paa Hjemmemarkedet til en for billig Pris. Jeg synes ikke, man i Almindelighed kan udtale sig saaledes, for Forholdet er dog det, at vi alle maa være klar over, at vi først og fremmest har at sørge for, at vor egen Befolkning kan faa Levnedsmidler og andet nødvendigt Behov dækket paa en rimelig og forsvarlig og ikke alt for kostbar Maade. Og her er Landbrugets Produkter naturligvis inde under lignende Vilkaar som andre Produkter.

Jeg skal ikke gaa i Detailler, men bare nævne et enkelt Produkt, som jeg ogsaa har beskæftiget mig en hel Del med, nemlig Sukker. Hvis de danske Sukkerfabrikker i Dag paa Hjemmemarkedet kunde faa de